NORAKSTS
Lieta Nr.A42463606
AA43-0197-09/6

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2009.gada 9.aprīlī

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja K.Krastiņa,
tiesneši E.Puriņš un L.Vīnkalna,

piedaloties pieteicējas Garāžu īpašnieku kooperatīvās sabiedrības „Motors R" pārstāvei *I.T.*,
atbildētāja pusē pieaicinātas iestādes Rēzeknes pilsētas domes pārstāvim Ivanam Sorokinam,
trešās personas *A.M.* pilnvarotajam pārstāvim *A.D.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz garāžu īpašnieku kooperatīvās sabiedrības „Motors R" pieteikumu par Rēzeknes pilsētas domes 2006.gada 26.jūnija lēmuma Nr.235 atcelšanu, sakarā ar Garāžu īpašnieku kooperatīvās sabiedrības „Motors R" apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2007.gada 22.novembra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Rēzeknes pilsētas domes zemes komisija 2005.gada 21.decembrī pieņēmusi lēmumu Nr.404 „Par zemes gabalu */adrese/*" (turpmāk – 21.decembra lēmums). 21.decembra lēmuma 2.punktā nolemts noteikt zemes gabala platību */adrese/* garāžu īpašnieku kooperatīvajai sabiedrībai „Motors R" piederošo ēku un būvju (garāžu) īpašuma tiesību nostiprināšanai zemesgrāmatā 5009 m^2 platībā saskaņā ar Valsts Zemes dienesta Latgales reģionālās nodaļas uzmērīto zemes robežu plānu.

[2] Ar Rēzeknes pilsētas domes 2006.gada 26.jūnija lēmumu Nr.235 „Par zemesgabalu */adrese/*" (turpmāk – Lēmums) nolemts atzīt par spēku zaudējušu 21.decembra lēmuma 2.punktu, atkārtoti izskatīt jautājumu par zemes gabala platības noteikšanu īpašuma tiesību nostiprināšanai zemesgrāmatā, kā arī jautājuma izskatīšanai pieaicināt trešo personu *A.D.*

Lēmums 2006.gada 3.jūlijā nosūtīts Garāžu īpašnieku kooperatīvajai sabiedrībai (turpmāk – GĪKS) „Motors R" sakarā ar to, ka Lēmums skar viņu intereses.

[3] Nepiekrītot Lēmumam, GĪKS „Motors R" (turpmāk – pieteicēja) vērsusies Administratīvajā rajona tiesā ar pieteikumu, kurā lūdz Lēmumu atcelt.

Pieteikums pamatots šādi.

[3.1] Administratīvais akts izdots bez pamatojuma, nav norādītas piemērotās tiesību normas un nav norādīta tā pārsūdzības kārtība. Tādējādi pārkāptas Administratīvā procesa likuma (turpmāk – APL) 67.panta otrās daļas prasības.

[3.2] Izdodot nelabvēlīgu administratīvo aktu, nav uzklausīts pieteicējas viedoklis. Tādējādi pārkāpta APL 62.panta pirmā daļa.

[3.3] Aizskartas pieteicējas tiesības, jo faktiski izbeigtas zemes lietošanas tiesības, kas noteiktas ar 21.decembra lēmuma 2.punktu. Ar minēto lēmumu tika piešķirtas zemes lietošanas tiesības sabiedrības ēku un būvju ierakstīšanai zemesgrāmatā. Tādējādi nav ievērota APL 85.panta otrā daļa.

[3.4] Nav ievērots tiesiskuma, tiesiskās paļāvības, likuma atrunas un procesuālā taisnīguma princips.

[3.5] Pārsūdzētais lēmums liedz pieteicējai tiesības iesniegt atsavināšanas ierosinājumu saskaņā ar Valsts un pašvaldību īpašuma privatizācijas un privatizācijas sertifikātu izmantošanas pabeigšanas likuma (turpmāk – Privatizācijas pabeigšanas likums) 18.pantu un pieteicējas kopsapulces 2006.gada 5.jūnija lēmumu Nr.4 9.§.

[4] Rēzeknes pilsētas dome (turpmāk – atbildētājs) rakstveida paskaidrojumos pieteikumam nepiekrīt un norāda uz šādiem apstākļiem.

[4.1] Ar pārsūdzēto lēmumu nav aizskartas pieteicējas zemes lietošanas tiesības, tikai nolemts precizēt zemes gabala Rēzeknē, */adrese/*, robežas, pieaicinot trešo personu.

[4.2] Privatizācijas pabeigšanas likuma 18.pants noteic, ka par valsts vai pašvaldības zemesgabalu, uz kura esošās citai personai piederošās ēkas (būves) īpašuma tiesības ir nostiprinātas zemesgrāmatā, saskaņā ar likuma „Par zemes reformu Latvijas Republikas pilsētās" 28.pantu un Valsts un pašvaldības mantas atsavināšanas likuma 4.panta ceturto daļu atsavināšanas ierosinājumu valsts akciju sabiedrībai „Valsts nekustamie īpašumi" un pašvaldībai iesniedz tās ēkas (būves) īpašnieks, kura ēka (būve) atrodas uz šā zemesgabala.

Privatizācijas ierosinājumu pieteicēja Rēzeknes pilsētas domei iesniedza 2006.gada 23.augustā. Līdz ar to 2006.gada 26.jūnija Lēmumu nevar uzskatīt par nelabvēlīgu administratīvo aktu.

[5] Ar Administratīvās rajona tiesas 2007.gada 22.novembra spriedumu pieteikums noraidīts un Rēzeknes pilsētas domei noteikts pienākums atkārtoti izskatīt pieteicējas un *A.D.* lūgumu par zemes gabala */adrese/*, Rēzeknē,

platības noteikšanu un zemes robežu plāna apstiprināšanu ēku (būvju) ierakstīšanai zemesgrāmatā divu mēnešu laikā no sprieduma spēkā stāšanās.

Spriedums pamatots šādi.

[5.1] Tiesa lietā konstatēja sekojošus faktiskos apstākļus:

1999.gada 17.decembrī Rēzeknes pilsētas domes Zemes komisija piešķīra lietošanas tiesības garāžu kooperatīvai sabiedrībai „Motors" zemes gabalam Rēzeknē, */adrese/*. Ar zemes komisijas 2001.gada 20.aprīļa lēmumu noteikta zemes lietošanas platība 5009 m^2 (*lietas 10.lapa*);

2001.gada 25.aprīlī Nekustamā īpašuma valsts kadastrā reģistrēts zemes gabala robežu plāns platībā 5009 m^2 (*lietas 6.lapa*);

2005.gada 14.jūnijā pieteicēja reģistrēta Uzņēmumu reģistrā (*lietas 9.lapa*);

2005.gada 20.decembrī pieteicēja vērsās Rēzeknes pilsētas domes Zemes komisijā ar iesniegumu, kurā lūdza piešķirt zemes lietošanas tiesības un noteikt zemes gabala platību 5009 m^2 Rēzeknē, */adrese/*, pieteicējai, jo pieteicēja ir garāžu kooperatīvās sabiedrības „Motors" tiesību pārņēmēja, kuras zemes lietošanas tiesības apstiprina 1999.gada 17.decembra zemes komisijas lēmums (*lietas 5.lapa*);

2005.gada 21.decembrī Rēzeknes pilsētas zemes komisija ar lēmumu Nr.404 1999.gada 17.decembra lēmumu atzina par spēku zaudējušu, noteikta zemes platība 5009 m^2 un zemes lietošanas tiesības pieteicējai. Lēmumā norādīts, ka saskaņā ar likuma „Par valsts un pašvaldību zemes īpašuma tiesībām un to nostiprināšanu zemesgrāmatās" zemes gabals Rēzeknē, */adrese/* piekrīt valstij un reģistrējams uz valsts vārda Finanšu ministrijas personā. Lēmums apstrīdams viena mēneša laikā Rēzeknes pilsētas domē (*lietas 10.lapa*);

2006.gada 26.jūnijā ar Lēmumu atcelts 2005.gada 21.decembra zemes komisijas lēmuma Nr.404 2.punkts, jo uz pieteicējas pieprasīto zemes gabalu 2006.gada maijā pieteikusies trešā persona, un nolemts atkārtoti skatīt jautājumu par pieteicējai piekrītošā zemes gabala platību (*lietas 7.lapa*).

[5.2] Tiesa secinājusi, ka lietā ir strīds par to, vai Rēzeknes pilsētas dome, pieņemot Lēmumu, pamatoti atcēla pieteicējai labvēlīgu tiesisku administratīvo aktu.

No APL 83.un 85.panta izriet, ka iestādei ir tiesības pēc savas iniciatīvas ar jaunu administratīvo aktu atcelt jau spēkā stājušos labvēlīgu tiesisku administratīvo aktu, ja mainījušies lietas faktiskie apstākļi, kuriem administratīvā akta izdošanas brīdī iestāde varētu šādu administratīvo aktu neizdot.

[5.3] Konkrētajā lietā ar Lēmumu atcelts pieteicējai labvēlīgs tiesisks administratīvais akts.

Kā izriet no atbildētāja pārstāvja paskaidrojumiem tiesas sēdē, 21.decembra lēmuma 2.punkts atcelts, jo uz pieteicējas pieprasīto zemes

gabalu 2006.gada maijā pieteikusies trešā persona, un nolemts atkārtoti skatīt jautājumu par pieteicējai piekrītošā zemes gabala platību.

Kā tiesas sēdē norādīja pieteicējas pārstāve, Lēmums liedz pieteicējai veikt darbības, kas saistītas ar pieteicējai piederošo ēku (būvju) īpašuma tiesību nostiprināšanu zemesgrāmatā.

Ņemot vērā minēto, tiesa secinājusi, ka atbildētājs atcēla 21.decembra lēmuma 2.punktu, jo mainījās lietas faktiskie apstākļi. Proti, arī trešā persona lūdza noteikt zemes gabala platību ēku (būvju) ierakstīšanai zemesgrāmatā, kura sakrita ar pieteicējai noteikto zemes gabala platību Rēzeknē, */adrese/*.

[5.4] Likuma „Par nekustamā īpašuma ierakstīšanu zemesgrāmatās" 13.pants noteic, ka ēkas (būves), kas saskaņā ar likuma „Par atjaunotā Latvijas Republikas 1937.gada Civillikuma ievada, mantojuma tiesību un lietu tiesību daļas spēkā stāšanās laiku un kārtību" 14.pantu ir patstāvīgs nekustamais īpašums un atrodas uz svešas zemes, ierakstāms zemesgrāmatā vispārējā kārtībā.

Saskaņā ar minētā likuma 15.panta pirmo daļu, ierakstot zemesgrāmatā ēkas (būves), kas atrodas uz zemes, kura nav ierakstīta zemesgrāmatā, nostiprinājuma lūgumam pievienojams robežu plāns ar kadastra numuru un likumos noteiktās institūcijas lēmums par zemes gabala platību un robežu plāna apstiprināšanu.

Kā izriet no likuma „Par zemes komisijām" $2.^{1}$ 2.10.panta, pilsētas zemes komisija pieņem lēmumu par zemes gabala platību un robežu plāna apstiprināšanu, ja nostiprinājuma lūgums par ēku (būvju) ierakstīšanu zemesgrāmatā iesniegts pirms zemes ierakstīšanas zemesgrāmatā.

No minētā secināms, lai ierakstītu zemesgrāmatā ēku (būvi) kā patstāvīgu nekustamo īpašumu, kas atrodas uz zemes, kura nav ierakstīta zemesgrāmatā, nepieciešams lēmums par zemes gabala platību un robežu plāna apstiprināšanu. Minēto lēmumu ir pilnvarotas pieņemt pilsētu zemes komisijas.

Konkrētajā lietā Rēzeknes pilsētas domes zemes komisija 2005.gada 21.decembrī pieņēma lēmumu par zemes gabala platības noteikšanu un zemes robežu plāna apstiprināšanu Rēzeknē, */adrese/*, pieteicējai piederošo ēku (būvju) ierakstīšanai zemesgrāmatā (*lietas 10.lapa*). Minētais lēmums nav izpildīts.

2006.gada maijā trešā persona arī vērsās ar lūgumu Rēzeknes pilsētas domē noteikt zemes gabala platību Rēzeknē, */adrese/*, tai piederošās ēkas (būves) ierakstīšanai zemesgrāmatā (*lietas 30.lapa*).

Ņemot vērā minēto, tiesa secināja, tā kā uz pieteicējas pieprasīto zemes gabalu iesniegumu iesniegusi arī trešā persona un pieteicējai labvēlīgais 21.decembra lēmums uz trešās personas iesnieguma brīdi nebija izpildīts, Rēzeknes pilsētas dome ar Lēmumu pamatoti nolēma atcelt pieteicējai labvēlīgo lēmumu un atlikt jautājuma izskatīšanu, pieaicinot trešo personu.

Tādējādi tiesas ieskatā Lēmums ir atzīstams par tiesisku.

[5.5] APL 74.panta pirmās daļas 3.punkts noteic, ka Administratīvais akts nav spēkā, ja rakstveidā izdotajā adresātam nelabvēlīgajā administratīvajā aktā nav piemēroto tiesību normu uzskaitījuma.

Tomēr, tiesu praksē norādīts, ka lēmums ir pietiekami juridiski pamatots, ja tas satur skaidru autora argumentāciju, kas ieinteresētajām personām ļauj saprast, uz ko tas balstās, un tiesai pārbaudīt tā pamatotību (*sk. Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2007.gada 12.aprīļa sprieduma lietā Nr.SKA-109/2007 10.2 punktu*).

No minētā secināms, ja no administratīvā akta būtības izriet tā saturs, neskatoties uz pieņemtā lēmuma formālo prettiesiskumu, tiesa var pārbaudīt tā pietiekamību.

[5.6] Tiesa atzinusi, ka atbilstoši iepriekš konstatētajam, Lēmums pēc būtības ir pareizs. Pieteicējai no Lēmuma satura bija saprotams, ka viņai labvēlīgais administratīvais akts tiek atcelts, jo pieaicināma trešā persona un lieta skatāma atkārtoti.

Tiesas ieskatā nav bijis pamatots pieteicējas apgalvojums, ka ar Lēmumu tiek liegtas privatizācijas tiesības, jo pieteicēja ir iesniegusi privatizācijas ierosinājumu.

Ar Lēmumu atcelts tikai viens no 21.decembra lēmuma punktiem, proti, zemes gabala platības noteikšana. Līdz ar to tiesa secinājusi, ka nav izbeigtas arī pieteicējas zemes lietošanas tiesības.

Tādejādi tiesa atzinusi, ka minētais trūkums – piemēroto tiesību normu uzskaitījums, nav uzskatāms par tādu, kura rezultātā tiesai pārsūdzētais lēmums būtu jāatzīst par prettiesisku.

[5.7] Tiesa piekritusi pieteicējas viedoklim, ka Lēmums liedz pieteicējai ierakstīt zemesgrāmatā tai piederošās ēkas (būves).

Tādējādi, ņemot vērā lietas apstākļus un Lēmumā norādīto nosacījumu, ka lieta skatāma atkārtoti, pieaicinot trešo personu, tiesas ieskatā lemjams jautājums par pienākuma uzlikšanu Rēzeknes pilsētas domei atkārtoti skatīt jautājumu par zemes gabala Rēzeknē, */adrese/* platības noteikšanu un robežu plāna apstiprināšanu.

[6] Par Administratīvās rajona tiesas 2007.gada 22.novembra spriedumu pieteicēja iesniegusi apelācijas sūdzību.

Apelācijas sūdzība pamatota šādi.

[6.1] Tiesa, norādot, ka ar Lēmumu atcelts tikai viens no 21.decembra lēmuma punktiem, nepamatoti secina, ka pieteicējai nav izbeigtas lietošanas tiesības.

Neviens no atlikušajiem 21.decembra lēmuma punktiem pieteicējai nepiešķir lietošanas tiesības.

[6.2] Pieteicēja nepiekrīt tiesas norādei uz tiesu praksi attiecībā uz pietiekamu juridisku pamatojumu, ja lēmums satur skaidru autora argumentāciju. Lēmumā nav norādīta neviena tiesību norma, tas nesatur

nekādu argumentāciju attiecībā uz *A.D.* Tikai no atbildētāja paskaidrojumiem tiesā pieteicēja ir secinājusi, ka *A.D.* ir pieteicies uz pieteicējas pieprasīto zemes gabalu.

[6.3] Tiesa atstājusi bez ievērības APL 62.panta trešo daļu. Lēmumā nav norādīts, kādēļ, pieņemot Lēmumu, nav noskaidrots pieteicējas viedoklis.

[6.4] Tiesa nav noskaidrojusi, vai pastāv spriedumā norādītie faktiskie apstākļi, kas būtu mainījušies.

[7] Paskaidrojumā par apelācijas sūdzību Rēzeknes pilsētas dome to neatzīst, norādot uz paskaidrojumā par pieteikumu un spriedumā minētajiem argumentiem.

[8] Tiesas sēdē pieteicējas pārstāve apelācijas sūdzību un pieteikumu uzturēja uz tajos minētajiem argumentiem. Papildus paskaidroja, ka pieteicēja īpašuma tiesības uz visām garāžu ēkām */adrese/*, Rēzeknē (tajā skaitā arī uz to sastāvā esošu garāžu boksu Nr.69, kas pieder trešajai personai) ir reģistrējusi zemesgrāmatā uz sava vārda.

Atbildētāja pārstāvis apelācijas sūdzību un pieteikumu neatzina, pamatojoties uz rakstveida paskaidrojumos minēto motivāciju.

Trešās personas pārstāvis *A.D.* tiesas sēdē paskaidroja, ka pieteikumu un apelācijas sūdzību uzskata par nepamatotiem. Garāžu bokss Nr.69, kas atrodas vienā no garāžu ēkām */adrese/*, Rēzeknē, formāli pieder *A.M.*, bet faktiski *A.M.* šo garāžu boksu ir pārdevis viņam, un *A.M.* pilnvarojis viņu kārtot visas formalitātes saistībā ar konkrētā garāžu boksa ierakstīšanu zemesgrāmatā, lai pēc tam to varētu pārreģistrēt uz viņa vārda. Laikā, kad bija pieņemts 21.decembra lēmums, nebija pieteicējas biedrs, un par 21.decembra lēmumu nezināja. Nolūkā sakārtot formalitātes saistībā ar garāžu boksa Nr.69 ierakstīšanu zemesgrāmatā, lūdzis domei noteikt tam piesaistāmo zemi. Lēmumu uzskata par pamatotu.

Motīvu daļa

[9] Pārbaudījusi lietas materiālus un noklausījusies administratīvā procesa dalībnieku paskaidrojumus, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka apelācijas sūdzība nav pamatota un pieteikums noraidāms kā nepamatots.

[10] Apgabaltiesa, pārbaudot lietas materiālus, atzīst, ka pirmās instances tiesa pareizi konstatējusi lietas faktiskos apstākļus.

Vienlaikus, no iesniegtajiem pierādījumiem apgabaltiesa konstatē, ka pieteicējas īpašuma tiesības uz visām garāžu ēkām */adrese/*, Rēzeknē (tajā skaitā arī uz to sastāvā esošu garāžu boksu Nr.69) ar zemesgrāmatu nodaļas tiesneša 2008.gada 16.decembra lēmumu ir reģistrētas zemesgrāmatā, ko apliecina Rēzeknes pilsētas zemesgrāmatu */nodalījuma numurs/*, kas atvērts

īpašumam ar */kadastra numurs/* – ēku nekustamajam īpašumam, kas sastāv no četrām nedzīvojamām ēkām un ir saistīts ar zemes gabalu */adrese/*, zemes gabala platība 5009 m^2 (*lietas 85.lapa*).

Ievērojot minēto, apgabaltiesa konstatē, ka zemes komisijas lēmums par zemes platības noteikšanu pieteicējas ēku īpašuma tiesību ierakstīšanai zemesgrāmatā jau ir izpildīts.

Tādējādi pastāvot konstatētiem faktiskajiem apstākļiem, kas ir mainījušies lietas izskatīšanas gaitā, apgabaltiesai nav pamata lemt par Lēmuma atcelšanu (kurš savā sākotnējā variantā jau ir izpildīts un tādējādi, saskaņā ar APL 70.panta trešo daļu, zaudējis spēku), bet gan jāizvērtē Lēmuma, kurš ir zaudējis spēku, tiesiskumu (tā atbilstību tiesību normām).

[11] Ar Lēmumu tika atcelts zemes komisijas 21.decembra pieteicējai labvēlīgā lēmuma 2.punkts.

Administratīvā apgabaltiesa par nepareizu atzīst pirmās instances tiesas secinājumu, ka 21.decembra lēmums bijis tiesisks pieteicējai labvēlīgs administratīvais akts, pamatojoties uz sekojošo.

Apgabaltiesa konstatē, ka 2002.gada 6.jūnijā starp atbildētāju un *A.M.*, pamatojoties uz likuma „Par valsts un pašvaldību īpašuma objekta privatizāciju" un Rēzeknes pilsētas domes 2002.gada 23.maija lēmumu Nr.101 noslēgts pirkuma līgums, ar kuru atbildētājs pārdod *A.M.* pašvaldības īpašuma objektu – garāžu Nr.69 Rēzeknē, */adrese/*, ar kopējo platību 27,6 m^2. Piemērojama privatizācijas metode – pārdošanas metode, pirkuma maksa noteikta Ls 700, privatizācijas paņēmiens – pārdot uz nomaksu, maksāšanas termiņš līdz 2002.gada 1.oktobrim (*lietas 64.-65.lapa*).

Apgabaltiesas tiesas sēdē atbildētājs un trešās personas *A.M.* pilnvarotais pārstāvis *A.D.* apstiprināja, ka *A.M.* savas saistības, kas izriet no minēta pirkuma līguma, ir izpildījis pilnībā un noteiktajos termiņos, līdz ar ko garāža Nr.69 tiesiski pārgāja viņa īpašumā (tiesas sēdes protokols, *lietas 154.lapa*).

2005.gada 20.maijā *A.M.* pilnvaroja *A.D.* vest lietas saistībā ar *A.M.* piederošo nekustamo īpašumu: garāžu Nr.69, kas atrodas Rēzeknē, */adrese/*, tajā skaitā, uzdot *A.D.* pilnībā rīkoties ar minēto nekustamo īpašumu un vest lietas ar tiesībām: veikt visas darbības, saistītas ar minētā nekustamā īpašuma īpašuma tiesību nostiprināšanu zemesgrāmatā, saņemt zemesgrāmatas aktu, slēgt līgumus, veikt norēķinus, saņemt ienākumus no nekustamā īpašuma, *A.M.* vārdā pārdot garāžu par Ls 1300 jebkurai trešai personai, kā arī *A.D.* ir tiesības atsavināt garāžu savā labā; sakarā ar iepriekšminēto parakstīties *A.M.* vietā un nokārtot visas formalitātes. *A.D.* apņēmās pārdot garāžu Nr.69, kas atrodas Rēzeknē, */adrese/*, un līguma parakstīšanas brīdī samaksāja *A.M.* skaidrā naudā Ls 1300 (*lietas 63.lapa*).

2005.gada 6.jūlijā, pamatojoties uz *A.D.* 2005.gada 27.jūnija pasūtījumu, Valsts zemes dienesta (turpmāk – VZD) Latgales reģionālā

nodaļa veica telpu grupas – garāža, Rēzeknē, */adrese/*, */kadastra numurs/* pirmreizējo tehnisko inventarizāciju (*lietas 66.-71.lapa*).

Apgabaltiesas tiesas sēde *A.D.* paskaidroja, ka 2005.gada 21.decembra lēmuma izdošanas brīdī ne viņš, ne *A.M.* nebija pieteicējas biedri; viņš vēlējās savas īpašuma tiesības uz garāžu noformēt un reģistrēt individuāli, bez garāžu kooperatīvās sabiedrības – pieteicējas starpniecības (tiesas sēdes protokols, *lietas 154.lapa*).

Pieteicējas pārstāve tiesas sēdē paskaidroja, ka trešā persona nav pieteicējas biedrs. Pieteicējai bija zināms, ka kopējā garāžu īpašumā kādas divas garāžas ir pašvaldības garāžas, par to informēja arī zemesgrāmatu tiesnesi, bet nebija dokumentu, kas to pierādītu (tiesas sēdes protokols, *lietas 154.lapa*).

Ievērojot iepriekš minēto, apgabaltiesa konstatē, ka laikā, kad bija pieņemts Rēzeknes pilsētas zemes komisijas 2005.gada 21.decembra lēmums, ar kuru tika noteikta zemes gabala */adrese/*, pieteicējai piederošo ēku un būvju (garāžu) īpašuma tiesību nostiprināšanai zemesgrāmatā platība 5009 m^2 (visa zemes gabala, uz kura atrodas garāžu boksi, platībā), trešā persona *A.M.*, kas ieguva garāžu Nr.69 privatizācijas ceļā, nebija pieteicējas biedrs, līdz ar ko viņa garāža nav atzīstama par pieteicējai piederošo būvi (garāžu).

Tādējādi, atbildētāja zemes komisijai 21.decembra lēmumā nosakot pieteicējai zemes gabala platību garāžu īpašuma tiesību nostiprināšanai zemesgrāmatā visā garāžu boksu kompleksam (4 celtnes/boksi, kopā 69 garāžas) piekrītošā zemes gabala platībā 5009 m^2, nevadījās no faktiski pastāvošiem lietas apstākļiem, proti, ka ne visi garāžu īpašumi */adrese/* pieder pieteicējai.

Apgabaltiesas ieskatā, ņemot vērā to, ka garāžas Nr.69 privatizācijas līgumu ar trešo personu ir parakstījusi atbildētāja un viens līguma eksemplārs palika atbildētājas rīcībā, atbildētāja iestādei pieņemot 21.decembra lēmumu par zemes platības īpašuma tiesību nostiprināšanai zemesgrāmatā noteikšanu, bija pieejami un bija iespējams noskaidrot apstākļus saistībā ar garāžu īpašumu */adrese/* tiesiskajiem valdītājiem. Šaubu gadījumā, tā kā tika pieņemts lēmums par zemes platības noteikšanu pieteicējai piederošu ēku reģistrēšanai zemesgrāmatā un ar iesniegumu par atbilstoša lēmuma izdošanu bija vērsusies pieteicēja, atbildētāja iestāde (zemes komisija) bija tiesīga pieprasīt atbilstošās ziņas - par pieteicējai faktiski piederošajām ēkām visā garāžu kompleksā */adrese/*, proti, vai visu garāžu valdītāji, tajā skaitā *A.M.*, vai kādas citas personas, kuras ieguvušas garāžas tiesiskajā valdījumā, arī pirkšanas-pārdošanas ceļā, ir pieteicējas (kooperatīvās sabiedrības) biedri.

Zemes komisija šādus apstākļus nav noskaidrojusi, kā rezultātā pieņēmusi faktiskajiem lietas apstākļiem neatbilstošu 21.decembra lēmuma 2.punktu, garāžu kompleksa ēkām piesaistāmo zemi visā iespējamā platībā nosakot pieteicējas īpašuma tiesību uz ēku reģistrēšanai zemesgrāmatā, tādējādi nepamatoti ignorējot citu iespējamo garāžu īpašumu tiesisko valdītāju

likumīgās tiesības noteikt zemi atbilstoši to īpašuma daļām, arī citu personu ēku īpašuma (garāžu) reģistrēšanai zemesgrāmatā. Apgabaltiesas ieskatā zemes komisijai nebija šķēršļu šos apstākļus noskaidrot, bet tas nepamatoti netika izdarīts.

Ievērojot minēto, apgabaltiesas ieskatā zemes komisijas 2005.gada 21.decembra lēmuma 2.punkts nav atzīstams par pieteicējai labvēlīgu tiesisku administratīvo aktu, bet gan par pieteicējai labvēlīgu prettiesisku administratīvo aktu.

[12] Ievērojot [11] apgabaltiesas konstatēto, ka zemes komisijas 2005.gada 21.decembra lēmuma 2.punkts bijis prettiesisks labvēlīgs administratīvais akts, saskaņā ar APL 86.panta otrās daļas 1.punktu adresātam labvēlīgu prettiesisku administratīvo aktu var atcelt, ja adresāts vēl nav izmantojis savas tiesības, kuras šis administratīvais akts apstiprina vai piešķir; minētā panta trešā daļa noteic, ka administratīvā akta atcelšana saskaņā ar šā panta otrās daļas 1.punktu ir pieļaujama triju mēnešu laikā no dienas, kad iestāde uzzināja par tā atcelšanas iespēju, bet ne vēlāk kā viena gada laikā no tā spēkā stāšanās dienas. Atbilstoši APL 83.panta otrajai daļai administratīvo aktu atceļ ar jaunu administratīvo aktu.

Apgabaltiesa par pareizu atzīst pirmās instances tiesas konstatējumu, ka Lēmuma izdošanas brīdī pieteicēja vēl nebija izmantojusi tiesības, kuras tai piešķīra 21.decembra 2.punkts; tāpat, ievērojot apstākļus, ka *A.D.* ar iesniegumu pie atbildētāja par zemes piesaistāmās zemes platības noteikšanu īpašuma tiesību uz garāžu Nr.69 reģistrēšanai zemesgrāmatā vērsās 2006.gada maijā, bet Lēmums izdots 2006.gada 26.jūnijā, konstatējams, ka atbildētājs ir ievērojis trīs mēnešu termiņu no brīža, kad uzzināja, ka 21.decembra lēmuma 2.punkts, iespējams, ir prettiesisks, līdz ar ko arī atceļams, kā arī ievēroja viena gada termiņu no 2005.gada 21.decembra lēmuma izdošanas brīža.

Ievērojot minēto, apgabaltiesa atzīst, ka atbildētājs ir ievērojis likumā noteiktos nosacījumus, saskaņā ar kuriem, izdodot jaunu administratīvo aktu (konkrētajā gadījumā – Lēmumu), ir pieļaujams atcelt iepriekš izdoto administratīvo aktu, šajā gadījumā – prettiesisku adresātam labvēlīgu administratīvo aktu.

[13] Tāpat, ievērojot [11] konstatēto, apgabaltiesa par nepareizu atzīst pirmās instances tiesas secinājumu, ka atbildētājs Lēmumu, ar kuru atcēla pieteicējai labvēlīgu 21.decembra lēmuma 2.punktu, izdevis uz tā pamata, ka mainījušies lietas faktiskie apstākļi, - proti, uz pieteicējam piešķirto garāžu kompleksam piesaistāmo zemi bija pieteikusies arī trešā persona.

Apgabaltiesas ieskatā faktiskie apstākļi – ka garāža Nr.69 */adrese/*, Rēzeknē nepieder pieteicējai, bet gan citai personai, pastāvēja arī 2005.gada 21.decembrī un kopš tā laika nav mainījušies, bet šie apstākļi pienācīgi netika noskaidroti – uz tiem nenorādīja ne pieteicēja, lūdzot zemes komisiju izdot

viņai labvēlīgu lēmumu, nedz tos arī noskaidroja atbildētāja iestāde, izdodot 21.decembra lēmumu, ar kuru visu piesaistāmo zemes platību noteica tikai pieteicējas ēku īpašuma tiesību reģistrēšanai zemesgrāmatā.

[14] Saskaņā ar APL 307.panta ceturto daļu, ja tiesa, izskatot lietu, atzīst, ka zemākās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākās instances tiesas sprieduma motivācijai. Šādā gadījumā šā likuma 251.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā var nenorādīt.

Apgabaltiesa, pārbaudījusi pirmās instances tiesas sprieduma motivāciju, atzīst, ka Administratīvā rajona tiesas sniegtais pamatojums jautājumā par lēmumu par zemes gabala platību un robežu plāna apstiprināšanu ēku (būvju) ierakstīšanu zemesgrāmatā izdošanu tiesa ir piemērojusi pareizās tiesību normas, kas attiecas uz izskatāmo gadījumu, un tiesas sniegtā argumentācija ir izvērsta un pareiza, līdz ar to Administratīvā apgabaltiesa saskaņā ar APL 307.panta ceturto daļu pievienojas pirmās instances tiesas lietas sprieduma motivācijai, kas norādīta šā sprieduma [5.4]-[5.7] punktā, un APL 251.panta piektajā daļā norādītos apsvērumus atkārtoti nenorāda.

Tādējādi apgabaltiesa atzīst par pareizu pirmās instances tiesas secinājumu, ka atbildētājs 2006.gada 26.jūnijā pamatoti ir pieņēmis Lēmumu, ar kuru atcēla 2005.gada 21.decembra lēmuma 2.punktu un nolēma jautājumu skatīt atkārtoti, ievērojot arī trešās personas tiesiskās intereses.

Līdz ar to apgabaltiesa konstatē, ka Lēmums, kurš uz lietas izskatīšanu apgabaltiesā zaudējis spēku, bijis tiesisks un atbilstošs faktiskajiem lietas apstākļiem.

[15] Pieteicēja apelācijas sūdzībā norāda, ka pirmās instances tiesa, norādot, ka ar Lēmumu atcelts tikai viens no 21.decembra lēmuma punktiem, nepamatoti secina, ka pieteicējai nav izbeigtas lietošanas tiesības. Neviens no atlikušajiem 21.decembra lēmuma punktiem pieteicējai nepiešķir lietošanas tiesības.

Apgabaltiesa, pārbaudot 2005.gada 21.decembra lēmuma 2.punkta saturu (*lietas 10.lapa*), konstatē, ka ar šo punktu pieteicējai netiek piešķirtas kāda zemes gabala lietošanas tiesības, līdz ar to pieteicējas apgalvojums, ka atceļot 21.decembra lēmuma 2.punktu viņas lietošanas tiesības ir skartas, ir nepamatots.

[16] Pieteicēja norāda, ka tiesa atstājusi bez ievērības APL 62.panta trešo daļu. Lēmumā nav norādīts, kādēļ, pieņemot Lēmumu, nav noskaidrots pieteicējas viedoklis.

Apgabaltiesa atzīst, ka atbildētājam nenoskaidrojot pieteicējas viedokli, un atbilstoši APL 62.panta otrajai daļai Lēmumā nenorādot, kādēļ, izdodot rakstveida administratīvo aktu personas viedoklis un argumenti nav noskaidroti, ir pieļāvusi procesuālo pārkāpumu.

Tomēr apgabaltiesas ieskatā minētais pārkāpums nav atzīstams par būtisku, jo konstatētajos faktiskajos apstākļos – ka daļa no kopējā garāžu īpašuma pieder ne pieteicējai, bet citai personai, nevarēja novest pie cita administratīvā procesa rezultāta, proti, pie akta izdošanas, kas būtu atšķirīgs no Lēmumā secinātā.

[17] Apgabaltiesa atzīst, ka pieteicējas norādei, ka pirmās instances tiesa nav noskaidrojusi, vai pastāv spriedumā norādītie faktiskie apstākļi, kas būtu mainījušies, lietā nav tiesiskas nozīmes, jo apgabaltiesa lietā konstatējusi [13], ka faktiskie lietas apstākļi nav mainījušies un pastāvēja arī pieteicējai labvēlīga administratīvā akta (21.decembra lēmuma) izdošanas brīdī.

[18] Šādos apstākļos apgabaltiesa atzīst, ka Lēmums bija atbilstošs lietas faktiskajiem apstākļiem, kas pastāvēja tā izdošanas brīdī, un atzīstams par tiesisku un pamatotu.

Vienlaikus, ievērojot to, ka pieteicēja jau savas īpašuma tiesības uz garāžu ēkām */adrese/*, Rēzeknē visā to apjomā reģistrējusi zemesgrāmata, kuras ierakstam saskaņā ar Zemesgrāmatu likuma 1.pantu ir publiska ticamība, norādāms, ka laikā, kamēr ir spēkā zemesgrāmatu tiesneša lēmums par ieraksta izdarīšanu par pieteicējas īpašuma tiesībām uz visu garāžu kompleksa ēkām, nav tiesiska pamata pārskatīt jautājumu par garāžu ēkām piesaistāmās zemes platību.

Tādējādi trešajai personai, ja viņa vēlas reģistrēt savas īpašuma tiesības uz garāžu Nr.69, sākotnēji jāpanāk zemesgrāmatu tiesneša lēmuma atcelšanu; šāda tiesneša lēmuma atcelšana nav administratīvo tiesu kompetencē.

Zemesgrāmatu likuma 78.panta pirmā daļa noteic, ka par katru nostiprinājuma žurnālā reģistrēto lūgumu zemesgrāmatu nodaļas tiesnesis pieņem atsevišķu lēmumu, kuru viņš paraksta, atzīmējot lēmuma datumu un uzspiežot zemesgrāmatu nodaļas zīmogu. Minētā likuma 97.pants noteic, ka persona, kas lūgusi nostiprinājumu, var pārsūdzēt zemesgrāmatu nodaļas tiesneša lēmumu, ja ar to nostiprinājuma lūgums visumā vai pa daļai atstāts bez ievērības vai nav izpildīts tā, kā bija lūgts. Pārējās personas nostiprinājumu var apstrīdēt vienīgi prasības kārtībā.

Ievērojot minēto, trešajai personai ir tiesības pārsūdzēt zemesgrāmatu nodaļas tiesneses 2008.gada 16.decembra lēmumu, ar kuru īpašuma tiesības uz visu garāžu kompleksu */adrese/*, Rēzeknē, nostiprinātas pieteicējai, vispārējās jurisdikcijas tiesā, prasības kārtībā.

[19] Šādos apstākļos apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedums, ar kuru Lēmums atzīts par tiesisku un atbilstošu konstatētajiem lietas faktiskajiem apstākļiem, ir pamatots.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 307. un 309.pantu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda:

Noraidīt garāžu īpašnieku kooperatīvās sabiedrības „Motors R" pieteikumu par Rēzeknes pilsētas domes 2006.gada 26.jūnija lēmumu Nr.235.

Atzīt Rēzeknes pilsētas domes 2006.gada 26.jūnija lēmumu Nr.235 par tiesisku un pamatotu.

Spriedumu var pārsūdzēt Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamentā 30 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot kasācijas sūdzību Administratīvajā apgabaltiesā.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja	*/paraksts/*	K.Krastiņa
Tiesneši	*/paraksts/*	E.Puriņš
	/paraksts/	L.Vīnkalna

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās apgabaltiesas tiesnese K.Krastiņa
Rīgā 2009.gada 9.aprīlī